

... *Qui altre no té se colga amb la muller.*

És una expressió que s'usa per qualificar persona de poques exigències, que és content del que té, sense ésser envejós, ni gelós de ningú i de ninguna cosa. Tants poden ésser los significats que aquesta manera de diure que encara avui és expressió popular viva. L'origen de aquesta expressió pot ésser, (és una mia hipòtesi és que algú contava als amics, sense ningú misteri, i en manera espantosa de haver tengut tantes aventures amoroses; los amics escoltaven amb indiferència, perquè l'única aventura que ellos teniven era amb la pròpies mullers.

Així com sempre succeix, aquesta manera de diure és estada emprara en formes més diversificades.

De cada temps hi són sempre estades persones que teniven i tenen la mania de diure o referir, vantant-se, les coses que fanen, lo que gasten pel menjar pel vestir i altro, i sempre en manera espantosa, o com diem "gitant bava".

És ver que, com diuen, lo món és fet a fites, i hi és sempre qui se pren la més gran. Altres lo fanen per burla, o a voltes bonàriament. Record que tants anys enrera hi era a l'Alguer un barber, que de xisto se diera "bulinet".

Ja gran i pensionat, anava girant pels carrers sonant una flauta de terra cuita i de tant en tant s'aturava per parlar amb la gent i dieva "Avui tenc convidats, un cardinal, un general i un comte, i per l'ocasió he comprat llagosta, carn, vi i tantes altres coses bones, tot en gran abundància". Després a veu baixa dieva: "Vols ésser convidat també tu? Porta prat, forqueta, rasor i pà, porta-ne una mica endemés també per a mi". Continuava el camí, sonant la sua flauta content com una pasqua.

Vito Loy